

19.04.2021.

Обележен Имендан краљевског града

Десило се то 19. априла 1882. године, када је српски краљ Милан Обреновић удовољио молби житеља и првака тадашње вароши Карановац да се њихово место по њему назове – Краљево, а срез – краљевски.

Данас се навршава 139 година како наш град носи име Краљево, тим поводом, у складу са поштовањем епидемиолошких услова, у организацији града Краљева и Завичајног друштва Краљево, које овог лета обележава тридесетогодишњицу постојања, уприличена је Именданска академија.

Градоначелник града Краљева др Предраг Терзић подсетио је да се Имендан обележава у знак сећања када је Милан Обреновић, на данашњи дан пре 139 година, вароши Карановац дао име које и данас носи – Краљево.

Како је подсетио, држава је мењала и име и своје границе, од периода владавине Обреновића, преко владавине краља Петра Карађорђевића, краља Александра Карађорђевића. Од краљевине до републике, од Краљевине Србије преко Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, Краљевине Југославије, до Демократске Федеративне Југославије, Федеративне Народне Републике Југославије, Социјалистичке Федеративне Републике Србије, преко периода Савезне Републике Југославије, државне заједнице Србије и Црне Горе и, поново независне, Републике Србије.

„Пролазили смо кроз тешке тренутке, Балканске, Први и Други светски рат, периоде санкција деведесетих година, транзиције и гашења великих предузећа на територији Краљева – *Магнохрома, Фабрике вагона, Каблара и Јасена*, али наш краљевски град већ 139 година опстаје. Коначно су дошли и бољи дани. У Краљеву су изграђене две велике фабрике - *Леони и Тај група*, и Краљевчани се коначно запошљавају. У нашем граду почиње период поновне реиндустријализације и период поновног напретка града на Ибру“, нагласио је Терзић.

Како је истакао градоначелник, Краљево коначно доживљава напредак и тек га чекају бољи дани, па додао:

„Надам се да ћемо наредни Имендан дочекати у другачијим условима, а да ће наш град за годину дана моћи да се похвали само новим успесима. Честитам свим грађанима Краљева њихов дан – Имендан.“

О богатој историјској прошлости нашег града, коју морамо чувати и помињати и на Имендан, али и сваког другог дана, на Академији је говорио помоћник градоначелника за културне манифестације, песник Милош Милишић.

Према његовим речима, од тог априла месеца давне 1882. године, „поносно носимо и љубоморно чувамо ово име с краљевским придевом. Оно је, наравно, обавезивало његове житеље, нарочите оне који су их предводили, да варош, у складу са именом, развијају, улепшавају и унапређују, приљежније и успешније од претходних. Нити Краљево има друге осим нас, нити ми имамо друго Краљево. Та узајамна љубав препознатљива је на сваком кораку и она нас храни, храбри и уздиже“.

„Ако неко не зна куда ће и којим путем да крене, нека се осврне ка Жичи и Студеници, па ће му се пут сам указати. Ако га обузме страх, нека се сети

Лагерског гробља, ако га сколи кукавичлук, нека му мисао падне на Јована Курсулу. Ако му се пева, нека пева као Лепа, Тозовац и Новица, ако би да пише, нека то чини као Горан Петровић, ако би нешто с лоптом, нека под кошевима буде спретан и срчан као Љубодраг Дуци Симоновић...“, нагласио је Милишић.

Председник Управног одбора Завичајног друштва Краљево Новица Неговановић подсетио је да је дан када град обележава Имендан, уједно и дан када Завичајно друштво Краљево обележава 30 година постојања.

„Поносан сам на мој град, на све добре и вредне људе који овде живе. Хвала Граду зато што је, ценивши тродеценијски рад нашег друштва и нашу мисију да окупљамо, повезујемо и зближавамо Краљевчане, ма где се они налазили, увек пружао подршку нашем друштву“, изјавио је Неговановић.

Поводом обележавања Имендана, Завичајно друштво је одштампало нови број свог гласила „Завичај“, о ком је говорила председница Скупштине Друштва госпођа Драгана Типсаревевић.

Завичајно друштво Краљево је, овом приликом, доделило своје највеће признање „Благодарје“ вишедеценијском секретару Друштва и једном од најзаслужнијих прегалаца у култури града господину Василију Туцаковићу.

Свечаност је употпуњена музичким нумерама у извођењу ученика средње Музичке школе „Стеван Мокрањац“ Јане Вељовић и Вука Младенића, уз клавирску сарадњу професорке Сузане Сајић.